

6. Såvitt den tillsynsmyndighet som vidtar åtgärder (här Tyskland) kan genomföra en självständig prövning: Ska artikel 28.6 andra meningen i direktiv 95/46/EG tolkas så, att denna tillsynsmyndighet får utöva de befogenheter att intervensera som myndigheten tilldelas enligt artikel 28.3 i direktiv 95/46/EG mot en person eller ett organ som är etablerat inom dess territorium på grund av medansvar för överträdelse av personuppgiftslagstiftning begångna av en tredjeman som är etablerad i en annan medlemsstat endast om den tillsynsmyndighet som vidtar åtgärder har ansökt hos tillsynsmyndigheten i den andra medlemsstaten (här Irland) om tillstånd att utöva sin befogenhet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, EGT L 281, s. 31.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht München (Tyskland) den 18 april 2016 –
brottmål mot Tanja Reiter**

(Mål C-213/16)

(2016/C 260/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht München

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Tanja Reiter

Andra parten: Åklagarmyndigheten München I

Tolkningsfrågor

1. Strider artikel 2 och artikel 6.1 och 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU ⁽¹⁾ av den 22 maj 2012 mot en bestämmelse i en medlemsstat, enligt vilken en person som är tilltalad inom ramen för ett straffrättsligt förfarande och som inte är bosatt i medlemsstaten måste utse ett ombud med rätt att ta emot delgivning av ett strafföreläggande i den tilltalades namn, även om den tilltalade till följd av detta inte förfogar över hela fristen för överklagande av strafföreläggandet, men den tilltalade inte heller har någon adress till vilken strafföreläggandet bevisligen kan skickas, och den tilltalade genom att han eller hon meddelas ombudets namn och adress har möjlighet att hålla delgivningsombudet underrättat om vart ett strafföreläggande med mottagningsbevis kan skickas till honom eller henne?
2. Strider artikel 2.1 och artikel 6.1 och 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 mot en bestämmelse i en medlemsstat, enligt vilken en person som är tilltalad inom ramen för ett straffrättsligt förfarande och som inte är bosatt i medlemsstaten måste utse ett ombud med rätt att ta emot delgivning av ett strafföreläggande i den tilltalades namn, och det för beräkningen av överklagandefristen utan vidare är tillräckligt med delgivning till ett ombud med rätt att ta emot handlingar, om den tilltalade som försuttit en på det sättet beräknad frist kan ansöka om återställande av försutten tid och det räcker som motivering för en sådan ansökan att strafföreläggandet har vidareänts till den tilltalade och denne efter vidareändringen har överklagat i rätt tid, och den tilltalade alltså genom återställande i efterhand kan göra gällande den oavkortade överklagandefristen, även om strafföreläggandet enligt lag i regel vinner laga kraft om tidsfristen inte iakttas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 2012, s. 1).